

ת"פ 27232/01/15 - מדינת ישראל נגד איאד טעמה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27232-01-15 מדינת ישראל נ' טעמה(עציר)

בפני
בעניין: כב' השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איאד טעמה (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע, בעבירה של שהיה בישראל שלא כדין, בעקבות מעצרו ביום 12.1.15 בכביש 60 בירושלים, כשהוא שוהה בארץ ללא היתר או רשיון כדין.

טיעוני הצדדים

2. המאשימה הפנתה בטיעוניה לערך המוגן שנפגע, ולהרשעות הנאשם בעבר, לרבות בגין עבירת בטחון בגינה ריצה 22 חודשי מאסר. בנסיבות בהן כנגד הנאשם מאסר מותנה, טענה המאשימה כי הלכת אלהרוש איננה חלה. לפיכך, עתרה המאשימה לקבוע כי מתחם הענישה נע בין חודש לשישה חודשי מאסר, להטיל על הנאשם ענישה ברף העליון, הפעלת המאסר המותנה במצטבר, וכן מאסר מותנה וקנס.

3. בא כח הנאשם טען כי הנאשם נתפס מיד עם כניסתו ארצה, כאשר מטרת כניסתו היתה לצרכי פרנסה. לפיכך, הפנה להלכת אלהרוש, שם נקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לחמישה חודשי מאסר. עוד טען, כי העבירה הבטחונית בעברו של הנאשם בוצעה על ידו לפני כתשע שנים, על סף גיל 18. לפיכך, עתר להטיל מאסר בפועל שלא יעלה על חמישה חודשים, זאת בחופף להפעלת המאסר המותנה.

הנאשם טען בפני כי עשה טעות גדולה בהיכנסו לישראל ללא אישור, וכי עשה זאת על מנת לפרנס את אימו החולה.

מתחם ענישה

4. הרציונל העומד בבסיס חוק הכניסה לישראל, הינו מניעת כניסה בלתי מבוקרת של זרים לתחומי המדינה, זאת בשל נימוקים בטחוניים, כלכליים, חברתיים וכן מנימוקים נוספים. מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירה זו, משתנה ומושפעת מנסיבותיו האישיות של המבצע ומהמניע לכניסתו לישראל.

בחינת נסיבות כניסתו של הנאשם לישראל, מעלה כי הנאשם ציין בהודעתו שנכנס לישראל לצרכי פרנסה. יחד עם זאת, למעט דברים אלה, לא הוצגה כל ראיה נוספת אשר תתמוך בטיעון זה. כאמור לעיל, הנאשם לא נעצר באתר בניה או במהלך פעולה המצביעה על מטרת כניסה לשם עבודה. יתרה מכך: בא כוח הנאשם ציין, שהנאשם נעצר מיד לאחר כניסתו לישראל, כשפניו לעבר מקום ריכוז בו נאספים פועלים. העובדה שהנאשם נעצר סמוך לשעה 17:10, מכרסמת תחת טיעון זה, שכן מדובר בשעה בה פועלים עוזבים את תחומי ישראל, עם תום יום עבודה, וודאי שלא עושים פעמיהם לעבר מקום איסוף פועלים לקראת יום עבודה חדש. לפיכך, אינני מקבל את הטיעון כי מטרת כניסת הנאשם לישראל היתה לשם פרנסה.

נסיבות כניסת הנאשם, שלא כדן, לתחומי מדינת ישראל אינן ידועות, כפי שלא ברורה מטרת כניסתו. יש לציין, שמדובר במקרה דומה למקרים רבים המובאים לפני, בהם אין ראיות המצביעות על מטרת כניסת הנאשם לישראל. אין ללמוד מעברו הפלילי של נאשם, לצורך קביעת מתחם הענישה, כפי שאין ללמוד, לצורך זה, מהעד עבר פלילי. לפיכך, אין להחמיר בקביעת מתחם ענישה של נאשם, אשר מטרת כניסתו לישראל אינה ידועה, אך אין גם לקבוע לגבי מתחם ענישה הזהה לזה של נאשם אשר מטרת כניסתו היא לצרכי פרנסה (ראו עוד לענין קביעת מתחמי ענישה בעבירות אלה, בהתאם לסעיפים 40ג, ו-40יב לחוק העונשין, רע"פ 4088/13 **בן שחדה הדרי נ' מדינת ישראל** (11.6.13), פסקה 6).

בהתאם לאמור לעיל, לא ניתן לראות במתחם הענישה שנקבע במסגרת רע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל** (8.12.14), כמתחם הענישה ההולם במקרה הנדון (ראו מתחם ענישה הנע בין 10 ימי מאסר לשישה חודשי מאסר, בנסיבות הדומות המקרה הנדון, במסגרת עפ"ג (י-ם) 44287-02-13 **מדינת ישראל נ' אללטיף** (24.2.13)).

לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין עשרה ימי מאסר ועד שישה חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

6. בחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם, מעלה כי הנאשם הורשע בעברו, בבית משפט צבאי, בגין עבירות חברות בהתאגדות בלתי חוקית והפרת איסור יציאה, בגין ריצה מאסר למשך 22 חודשים. לצד המסוכנות הנובעת מעובדה זו, יש ליחס משקל מסוים לכך שחלפו מספר שנים מאז הרשעה זו.

אציין כי אינני מקבל את טיעון בא כוח הנאשם, לפיו אין לכרוך את מידת העונש שיוטל על הנאשם בגין עבירת שהייה שלא כדן, בעברו בעל האופי הבטחוני (ראו עפ"ג (י-ם) 56829-03-14 **מוראד אלחמאמה נ' מדינת ישראל**, (1.7.2014), שם מדובר היה בעבירות בטחוניות חמורות מזו בה הורשע הנאשם בעבר, עובדה בה אתחשב במידת העונש שאטיל כעת).

לנאשם הרשעה נוספת, בגין עבירת שהייה שלא כדן, בגינה נשפט אך בחודש יוני 2014. מאסר בפועל וכן מאסר מותנה שהוטלו על הנאשם, לא היוו כל הרתעה כנגדו מלשוב ולהיכנס לישראל שלא כדן.

לצד האמור, אתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שעלו מטיעונו לפני, בהודאתו, בגילו הצעיר, ובעובדה שלא ביצע כל עבירה נלווית.

7. נוכח כל האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה, שמשכו 4 חודשים, אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 44743-04-14. לא מצאתי בנסיבות המקרה הנדון, לחרוג מהוראת סעיף 58 לחוק העונשין. לפיכך, הנאשם ירצה את המאסרים במצטבר ובסך הכל ירצה הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו 12.1.2015.

ג. שלושה חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ד. בנסיבותיו האישיות של נאשם זה וכן נוכח גזר דין, לא מצאתי לנכון להטיל על הנאשם קנס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, 15 פברואר 2015, במעמד הצדדים.